

ment, at det kunde være vejledende og oplysende til Bedømmelsen af dette Spørgsmaal at se, hvad der staar i disse Skrivelser, som Justitsministeren har modtaget, og jeg vil i Henhold dertil fastholde, at blot ved at indføre Tvangsarbejde, Ophold paa Tvangsarbejdsanstalter for Bøllerne i et saadant Tidsrum, som maatte anses for nødvendigt, vil det ogsaa være muligt paa Straffearbejdsanstalterne med de forhaandenværende Straffemidler at overholde Disciplinen og at kunne beholde disse mere ondartede Individuer paa Anstalterne paa en forsvarlig Maade, saaledes, at de i det hele taget ikke blive til Skade for dem, som de komme i Selskab med.

Det forekommer ogsaa mig, at disse Forstandere paa Tvangsarbejdsanstalterne, som udtale sig for Pryglene, i Virkeligheden herved udstede deres aandelige Falliterklæring. Disse Mennesker ere ikke saa dygtige og aandeligt overlegne som de andre, der kunne klare sig foruden Prygl. Vi vide alle sammen, at Opdragelse er en Kunst, og at den dygtige Lærer behøver ikke at ty til Prygl. I den Henseende kunde jeg henvise til dette Tings høje Formand, der i hele sit Liv ikke har anvendt Prygl, som har skrevet meget om Opdragelse og den Side af Sagen, og som til Trods for, at han i hele sin Opdrager- og Lærergerning ikke har anvendt Prygl, dog er betragtet som en af vore dygtigste og mest ansete Lærere og Pædagoger. Sagen er den, at den, som besidder aandelig Myndighed, behøver ikke at gribe til Piskan, men den, der ikke selv er en Peronlighed, farer altid løs med Prygl for derved at bøde paa sin egen aandelige Uformuenhed. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne henviste til, at Forældrene ikke senere sig for at prygle deres Børn, og at for saa vidt var der Pryglestraf endnu, selv om dette Lovforslag ikke blev gennemført. Men jeg vil da erindre den ærede Ordfører om, at Trangen og Lysten til at prygle er blevet mindre og mindre, efterhaanden som Tiderne ere gaaede. Der var en Gang, da Prygl var et meget almindeligt og anerkendt Straffemiddel. Jeg minder saaledes om en Historie, som den bekendte Forfatter Troels-Lund fortæller. Der var i det 16de Aarhundrede en Præst, som hver Fredag lukkede sig inde i sit Kammer med alle sine Børn og gennempryglede dem paa det forfærdeligste, fordi han, som han sagde, derved i en tidlig Alder vilde lære sine Børn at kende denne Verdens Jam-

mer og denne Verdens Smertes. Det var en ganske summarisk Fremgangsmaade. Jeg ved ikke, om det skulde være noget for den ærede Ordfører og de ærede Forslagsstillere, hver Uge, hver Maaned eller hvert Aar at behandle samtlige Bøller paa den Maade, at man giver dem lidt paa Forskud i saa Henseende. Men der er sikkert ingen mere, der nu om Dage lukker sig inde med sine Børn og paa Forhaand giver dem læsterlige Prygl for at de i en tidlig Alder kunne lære denne Verdens Jammer og Smerte at kende. Udviklingen er paa dette Punkt skredet overordentlig langt fremad. Der er, man kan vistnok sige, et stort Flertal blandt Forældrene, der aldrig prygle deres Børn. De mene, at det er en fejl Opdragelsesmetode, at det er et Middel, som ikke er nødvendigt, og som i Reglen slaar fejl over for Børnene, og hvis det bliver misbrugt, navnlig over for de større, kun avler Trods, Had og Opsætsighed. Af den Grund ere Pryglene efterhaanden aftagne mere og mere, og naar man nu vil indføre dem igen, er det en fuldstændig upædagogisk og uhistorisk Forholdsregel, som er i Strid med den hele kulturelle Udvikling. Og saa kunne vi lige saa gerne gaa tilbage til at gøre det samme som Præsten i det 16de Aarhundrede. Jeg mener derfor ogsaa, for endnu at sige et Par Ord om de Forstandere, der forlange Prygl indført paa Anstalterne, at de Mennesker, der saaledes ville have Rotting indført, dermed udstede en Attest paa deres egen aandelige Impotens. I det hele taget tror jeg, at mange af de Forældre, der nu prygle deres Børn, kun gøre det, fordi de mangle den nødvendige aandelige Overlegenhed og Forstand til at tale Børnene til Rette og i Stedet derfor fare løs med Spanskkrøret.

Endvidere vil jeg gerne fastslaa, at det at indføre Pryglestraffen vil virke forraende. Det bliver modsagt fra de Herrens Side, men jeg kan tænke mig, at efter enhver saadan Eksekution, hvor en Bølle er bleven pryglet, vil det gaa saaledes, som det ærede Medlem for Aarhus nordre (Sabroe) sagde, at naar Børnene have hørt noget om det og spørge om det, vil man skamme sig ved at fortælle, hvorledes den er foregaaet, fordi en saadan Skildring vil forraa Barnets Sind. Men jeg tror, at Barnet vil faa det at vide alligevel, thi efter Eksekutionen vil der nok komme en meget detailleret Meddelelse i Bladene med en minutios Udmaling af alle Enkelthederne. Det vil blive meddelt, hvorledes